

[Bendix.]

Finansministeren sagde, at de tal, jeg havde refereret ganske kort i mit første indlæg, for så vidt angår virkningerne af finansministerens ligningslovsforslag, ikke var korrekte. Det er nu nok næppe rigtigt. Vi har som sagt foretaget væsentlige og meget omfattende beregninger, og disse beregninger er kørt maskinelt. Hvis der er en uoverensstemmelse mellem ministerens tal og vore tal, kan det være, at forudsætningerne er forskellige, men vi har naturligvis et materiale, som beregner konsekvensen af ministerens forslag, som vi med stor fornøjelse forelægger for ministeren og gennemdiskuterer med ministeren.

Jeg tror, det er vigtigt at slå fast, at konsekvensen af ministerens forslag nok, når man ser på selve talstørrelserne, kan forekomme nogen, f. eks. finansministeren, at være mindre betydningsfuld. Men vi skal hele tiden huske på, at familiers økonomi i dag er spændt sammen på en sådan måde, at bevægelser af den størrelsesorden, som finansministeren opererer med, vil skabe overordentlig store vanskeligheder for mange mennesker.

Det, jeg først og fremmest hæftede mig ved, var finansministerens slutbemærkning, hvor finansministeren siger, at han har ikke låst sig fast og har ikke villet låse sig fast i den debat, der har fundet sted her i dag, og jeg må sige, at ved tidligere lejligheder, hvor vi har drøftet disse ting — bl. a. den tanke, vi også har, at vi skal finde en teknik, hvorved vi kan afskaffe begrebet lejeværdi af egen bolig — har vi mødt forståelse fra ministerens side, og jeg har ikke opfattet det anderledes, end at den forståelse og den lyst til at gå ind i diskussionen af netop dette spørgsmål har finansministeren stadig væk.

Guldborg: Ja, først en enkelt bemærkning til boligministeren. Det er klart, at der i denne debat er mange ting, som vi er fundamentalt uenige om, men jeg respekterer i høj grad det synspunkt, at nu prøver vi at se, hvor langt vi kan komme med tingene, og så er der ingen grund til at gå ind i en masse polemik om disse ting. Vi skal jo også vise, hvor vi står, og det håber jeg at jeg har givet udtryk for for venstres vedkommende.

Inden jeg henvender mig til finansministeren, vil jeg gerne lige, fordi det jo drejer

sig om spørgsmålet om værdien af egen bolig, sige til hr. Ømann, at det forekommer mig, at SF's ordfører ved behandlingen af SF's forslag til en antiinflationspolitik, hr. Poul Dam, kom med en bemærkning, som jeg dengang var meget tilfreds med, og som måske stadig væk lever et eller andet sted i SF; han sagde ganske vist udtrykkeligt, at det ikke var hans gruppes standpunkt, men et personligt standpunkt, men det gav dog udtryk for en vis bevægelse i tankegangen. Det, han sagde, var, at hvis man skulle gå den vej at begrænse eller afskaffe retten til fradrag af renter af privat gæld, måtte man vel gøre det tilsvarende for renteindtægter. Det er det, jeg tænker på, når jeg siger, at der efter min mening er noget konstruktivt i at sige, at vi må have boligen ud af skattesystemet, og at vi må finde en måde at afvikle dette på. Men det konstruktive blokeres — på det punkt tror jeg finansministeren har ret — blokeres af, at det næsten ikke er til at finde ud af, hvordan man kan passe problemet om de særlige rentefradragsregler ind i en sådan ordning, og at det i hvert fald er meget svært at se, hvordan man kan behandle renteindtægter og renteudgifter forskelligt i de forskellige selv-angivelser.

Til finansministeren vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, finansministeren kommer nogen vegne med en polemik om, hvem der har gjort hvad og hvornår. Det er det ringest mulige grundlag for en fornuftig forhandling. Og jeg tror, at finansministeren skal gøre sig klart, at det forslag, han selv har fremsat, er et forslag om i løbet af 2 år at forhøje indkomstbeskatningen for de mennesker, der bor i egen bolig, med et samlet provenu til kommunen og staten på 830 mill. kr.

Nu har dette ikke noget som helst at gøre med hverken historie eller det ene eller det andet. Hvis finansministeren virkelig tror, det kan lade sig gøre, er der noget galt. Det, der rider næsten alt, hvad vi snakker om herinde, og også en hel masse af det, der snakkes om ude i befolkningen, og med rette, det er, at vi har fået et progressivt beskatningssystem, der er gået fuldstændig over gevind. Vi har prøvet at holde det på plads med forskellige midler, og med meget lidt held, vi har prøvet det over skatteloft og forskellige andre ting, vi har prøvet det